

เขมรารัฐรักข้ามทะเลลุมิตี

คำโปรย ต้นเรื่อง

เขมรารัฐรักข้ามทะเลลุมิตีเป็นเรื่องราวอ้างอิงประวัติ - ศาสตร์เขมรโบราณที่มีการขนเกลือจากพื้นที่ราบสูงของภาคอีสานฝั่งประเทศไทยลงไปสู่พระนครของเมืองหลวงอาณาจักรเขมรโบราณเรื่องราวได้เกิดขึ้นในช่วงราวพุทธศตวรรษที่ 16 หรือช่วงนครวัดเรื่องอำนาจยุคของกษัตริย์พระเจ้าวรมันที่ 8 และ พระเจ้าวรมันที่ 9 เรื่องที่มีความซับซ้อนจากต้นตระกูลของเด็กหนุ่มชื่อว่า เขมรารัฐ ที่กำลังเรียนในคณะสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมและได้มีจังหวะของการเข้าสู่ของหวังประมุขิตีย้อนอดีตที่มีสื่อกลางจากตะกรุดประจำตระกูลเป็นตัวไขปริศนาและนำพาไปสู่ดินแดนในอดีตและเค้าได้เข้าสู่ร่วมขบวนการขนเกลือจาก

เมืองพิมายถึงกลุ่มที่ราบลุ่มทะเลสาบในประเทศกัมพูชา
ปัจจุบันเมืองพระนครหรือนครวัดนั้นเป็นแหล่งอารยธรรม
โบราณที่ยิ่งใหญ่และเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกแต่เส้นทางที่
พวกเขาต้องขนเกลือจากที่ราบสูงสู่พระนครโบราณนั้นมีสิ่ง
มหัศจรรย์เรื่องเล่าและสนุกสนานผจญภัยไปกับการจัดการ
ขบวนทัพของคนขนเกลือใน สมัยโบราณของเขมรโบราณ
ในยุคนั้นขาดแคลนเกลือเพราะว่าพื้นที่ข้างล่างที่ชุมชนนี้อยู่

นั้นเป็นทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่จึงทำให้ต้องความต้องการใช้เกลือสูงและทำให้เกษตรกรต้องทำถนนเดินทัพหรือเดินทางเพื่อเชื่อมต่อและค้าขายและมีการสร้างโคปุระไว้ตามจุดเดินรายทางจนไปถึง ปลายทางที่พินายเพื่อให้เป็นจุดพักผ่อนและหยุดพักรักษาตัวของคนที่เดินทางเนื่องจากว่าอาจจะเจ็บป่วยหรือได้ไข้เนื่องจากยุคนั้นยังไม่มียาหรือการรักษาที่ทันสมัยมากนัก ไข้ป่าและยุงเป็นสิ่งที่มียู่แล้วมาต่อเนื่องเป็นร้อย ๆ พัน ๆ ปี ดังนั้นคนที่จับไข้อาจจะมีโอกาสสูงในการจับไข้ได้ป่วยหรือเป็นได้บ่อยในขณะที่เดินทางทั้งฝนตก ความชื้นทุกอย่างทำให้คนป่วยได้ง่ายจึงสร้างธรรมะศาลารายทางเต็มไปหมดใน ระหว่างทางเดินทางจากพินายสู่พระนครโบราณ

เขมรราชและเพื่อนๆได้ย้อนอดีตโดยผ่านประตูของปราสาทหินในแต่ละช่วงเวลาเพื่อต้องช่วยกอบกู้และปกป้องวงศ์ตระกูลของตัวเองไม่ให้สูญหายไปจากประวัติศาสตร์และมีตัวตนให้มีชีวิตและอยู่ได้ที่ประเทศไทย จึงพากันตัดสินใจทะเล

มิติเข้าไปช่วยของแม่หญิงอังกอร์ที่เป็นต้นตระกูลของเขมรราช
ได้อย่างทันจังหวะและช่วงเวลาเรื่องราวจะมีความสนุกสนาน
มากขึ้นและมีความเข้มข้นของแต่ละตอนอย่างไรโปรดติดตาม
และอ่านใน e-book เล่มนี้ได้ในเขมรราชรักทะลุมิติ

สารบัญ

หน้า 7 ปฐมบท

หน้า 12 ตอนที่ 1 ตะกรุดพบเจ้าของที่แท้จริง

หน้า 44 ตอนที่ 2 กลับกรุงเทพมหานครเพื่อเข้ามาเรียนภาค
เรียนสุดท้าย

หน้า 88 ตอนที่ 3 ศึกษางานร่อยรอยประวัติศาสตร์พิมาย

หน้า 131 ตอนที่ 4 ศึกษาประวัติศาสตร์ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง

หน้า 166 ตอนที่ 5 เดินทางร่วมในขบวนขนเกลือไปนครวัด

หน้า 193 ตอนที่ 6 ก่อนถึงพระนครพักที่ปราสาทพระขรรค์

ดาบเทวดา

หน้า 228 ตอนที่ 7 พระขรรค์ดาบเทวดาดาบเทวดาปรากฏ

หน้า 253 ตอนที่ 8 ถึงพระนครเตรียมส่งมอบเกลือ

หน้า 292 ตอนที่ 9 ชื่นชมพระนคร

หน้า 359 ตอนที่ 10 จลาจลในเมืองบ้านเมืองแตกแยก

หน้า 397 ตอนที่ 11 เดินทางถึงเมืองพระตะบอง

หน้า 4354 ตอนที่ 12 ตั้งรกรากที่จังหวัดตราด

หน้า 472 ตอนที่ 13 การกลับมาของผู้ที่รอคอย

หน้า 495 ตอนที่ 14 ตัดสินใจแต่งงานพร้อมกัน

หน้า 522 ตอนที่ 15 ผลลัพธ์ของคนโลก

หน้า 539 ตอนที่ 16 ช่วยเขามากับจังหวัดตราด

หน้า 573 ตอนที่ 17 หลานสองคนหลุดไปโลกอนาคต

ระยะเวลาของช่วงอาณาจักรรุ่งเรืองใดๆและก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยาซึ่งเป็นอาณาจักรที่น่าสนใจและทำไมถึงเขมรสูญหาย จะรู้เรื่องของประวัติศาสตร์ช่วงก่อนเกิดกรุงศรีอยุธยาคืออาณาจักรเขมร และเป็นคนต่างจังหวัดเกิดที่จังหวัดตราด และบ้านเกิดไม่ได้ไกลจากชายแดนของประเทศกัมพูชามากนักมีธรรมชาติอันสวยงามป่าไม้เขียวขจีและสวนผลไม้

เขมรราช กลับบ้านทุกสิ้นเดือนเพื่อไปเยี่ยมแม่พ่อญาติพี่น้อง เขมรราชเป็นลูกชายคนโตคนเดียวของบ้านและเป็นตระกูลที่ใหญ่ในจังหวัด และมีทรัพย์สินเงินทองมากมายในเขตพื้นที่นั้นที่มีคนนับหน้าถือตามากของสกุลหนึ่งในจังหวัดตราดถือว่าเป็นญาติฝั่งใดฝั่งหนึ่งของเจ้าเมืองเก่านั่นเอง หากว่ากันไปแล้วญาติที่ฝั่งประเทศไทยต้นตระกูลของท่านทวดของทวดของทวด หลายชั้นทวด 10 รุ่น ต่อ เนื่องกันได้เล่าให้ฟังและส่งผ่านเรื่องเล่านี้มาตลอดเวลาเรื่องมีอยู่ว่ามีพี่น้องอยู่ฝั่งกัมพูชาที่ไม่สามารถข้ามมาอยู่ในตอนนี้ได้เนื่องจากมีการแบ่งแยกประเทศมาตั้งหลายยุคหลายสมัยและจน

ถึงปัจจุบัน เขมรารู้ฟังเข้าใจถึงเรื่องประวัติศาสตร์ลึกซึ้งและ
เข้าใจบริบทของการเมืองในยุคนั้นอย่างดี

เด็กหนุ่มที่มีความเข้าใจในประวัติศาสตร์ในช่วงที่ใกล้
เคียงกับชีวิตของตัวเองที่อยู่ในประวัติศาสตร์ช่วงหนึ่งคือการ
ที่ใช้ชีวิตอยู่ติดชายแดนและวัฒนธรรมของกัมพูชาบางช่วงที่
เข้ามาในหมู่บ้านได้มีญาติจากฝั่งกัมพูชามาเยี่ยมเป็นเนือง ๆ
ลูกพี่ลูกน้องท่านหนึ่งข้ามฟากจากกัมพูชาเข้ามาหาญาติที่อยู่
ฝั่งท่านทวดและท่านเทียกของเขมรราวตอนเด็ก ๆ และเขมร
ยังจำพี่คนนั้นได้อยู่ตอนนี้ญาติคนนั้นก็ยังมีลูกมีหลานและยัง
ติดต่อไปมาหาสู่กันเป็นประจำโดยที่ไม่รู้ว่าพี่มรมแดนใดจะ
กันขวางอยู่หรือเปล่าเพราะว่าความเป็นสายโลหิตพี่น้องยังมี
เต็มเปี่ยมอยู่นั่นเองพี่น้องฝั่งทางด้านคุณยายเป็นฝั่งของชาว
เขมรพี่น้องฝั่งทางด้านคุณพ่อเป็นพี่น้องฝั่งทางด้านไทย คุณ
ยายทวดเล่าสู่ฟังว่าต้นตระกูลของคุณยายทวดเป็นพ่อค้าขาย
เกลือค้าเกลือระหว่างประเทศไทยและประเทศเขมรโดยที่สมัย
ยุคแรก ๆ ยึดการค้าเกลือมาตลอดสืบทอดกันมาหลายพันปี

บรรพบุรุษก็เล่าสู่กันฟังเป็นเหมือนตำนานรุ่นต่อรุ่นว่าบ้านที่เมืองหนองแต้แยกเพราะว่าแย่งชิงอำนาจซึ่งกันและกันนั่นเอง ในพงศาวดารต่างๆก็มีเล่าสู่ให้กันฟังการถึงการข้ามดินแดนระหว่างพื้นที่ราบสูงของภาคอีสานของประเทศไทยและฝั่งกัมพูชาพื้นที่แห่งลุ่มแม่น้ำโขงได้มีสร้างอารยธรรมอันยิ่งใหญ่ นครวัดและปราสาทหินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

เขมรรัฐได้เข้ามาสู่ร่วมมหาวิทยาลัยตั้งแต่ปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 และได้ลงทะเบียนวิชาเรียนศึกษาอย่างเคร่งครัดและเพื่อจะต้องการจบการศึกษาออกมาแล้วเป็นผู้นำในชุมชนของตัวเองในจังหวัดตัวเองเพื่อพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านตัวเองให้เป็นที่รู้จักทั่วไปเนื่องจากว่ามีพื้นฐานชีวิตที่มีบ้านหลังใหญ่ และสามารถนำมาเป็นโฮมสเตย์ได้นั่นเอง เขมรรัฐไม่เคยมีชีวิตรักใคร่เพราะตั้งใจเรียนอย่างเดียวเหมือนเขารู้ว่าเขาต้องรอคอยคนที่เขารักอยู่ข้างหน้าที่ยังตามมาไม่ถึงบุพเพสันนิวาส ใดๆก็ตามที่ทำให้เขมรรัฐต้องพบเจอกับผู้หญิงที่เขารัก ดังนั้นเขาจึงไม่พร้อมที่จะรักใคร่ในชั่วโง่งนี้เขาจึงมุ่งหน้าเข้า

ไปมหาวิทยาลัยเพื่อจะเรียนต่อให้จบภายในตามหลัก สูตรที่ได้กำหนดไว้และจะต้องไปสอบเข้าในสถาบันการศึกษาบางอย่างเพื่ออยากจะเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด แต่ชีวิตดันกลับมาผกผันเมื่อปีสุดท้ายจะต้องวิ่งเข้ามาที่คณะบดีแล้วให้ส่งตัวหนังสือออกมาว่าต้องไปทำการทัศนศึกษาและสเก็ตภาพที่ประสาทหินพิมายจังหวัดนครราชสีมาเป็นงานปริญญาโทขั้นสุดท้ายเพื่อจะบรรลุจบหลักสูตร และชีวิตที่อันสับสนของเขาจะต้องตัดสินใจกับคนที่เรารักและครอบครัวเกิดขึ้นในมิติเหล่านี้ในหนังสือเล่มนี้จะเล่าถึงการผจญภัยของเขมราชูที่จะมีต่อการผจญภัยทั้งในอดีตและในโลกปัจจุบัน อย่างมีความสุขสนุกสนานและลงตัวด้วยอ้างอิงประวัติศาสตร์บางช่วงบางตอนนั้นเองอาจจะมีบางช่วงที่สมมุติให้เข้ากับสถานการณ์และอาจจะไม่ได้ใช้ประวัติศาสตร์มาทั้งหมดเพื่อให้นวนิยายเรื่องนี้สนุกและสมบูรณในมิติต่างๆของเรื่องและเรื่องราวก็ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว.....

ตอนที่ 1

ตะกรุดพบเจ้าของที่แท้จริง

ตะกรุดพบเจ้าของที่แท้จริง

ช่วงปิดเทอมประจำปีสุดท้ายของการศึกษาเขมรารู้
กลับไปอยู่ที่ต่างจังหวัดบ้านเกิดของตัวเองที่จังหวัดตราด และ
ก็นั่งรับฟังกันเล่าเรื่องของคุณยายตัวเอง ยายได้มอบตะกรุดที่
สืบทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษและได้มีการเสียมในกรอบไว้อย่าง
ดีและสภาพยังดีอยู่เพราะถูกรักษาไว้บนหิ้งตลอดรุ่นต่อรุ่นที่
ได้สืบทอดถือครองตะกรุดอันนี้ไว้นั้นเป็นตะกรุดที่ลงอาคมมี
อำนาจและพลังหลากหลายคุ้มครองลูกหลานและคนที่ถือ
ครองต้องเป็นคนที่มีความดีและถือศีลถึงจะมีเมตตามหานิยม
นพคุณดีนักแล คุณยายเห็นหลานชายตัวเองเติบโตใหญ่ขึ้นและ
คิดว่าน่าจะถึงเวลาที่จะมอบตะกรุดอันนี้ให้เพื่อสืบทอดถือ
ครองและปกป้องรักษาของคนในตระกูลต่อไป

เขมรารู้ได้ขึ้นมาหาขายและเผ่ายายที่โถงกลางบ้าน
เป็นบ้านเรือนไทยยกสูงที่มีตรงกลางนั่งเป็นโถงเหมือนปกติ
บ้านเรือนไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา บ้านได้ปลูกไว้ตั้งแต่บรรพ

บุรุษและมีการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดีเป็นรุ่นต่อรุ่นจึงไม่หลงเหลือร่องรอยการชำรุดใด ๆ และยังมีใหม่อยู่เสมอในรุ่นปัจจุบันยังมีการรักษาเนื้อไม้ด้วยกันทาและลงสีเป็นเคลือบไม้อย่างดีเงางามเหมือนบ้านปลูกใหม่เรือนแบ่งออกเป็น 3 ส่วน หอห้องพระ หนึ่งส่วน และอีก สาม ห้องนอนแยกซ้ายขวาตามปีกเหมือนเรือนเจ้าพระยาหรือขุนนางชั้นใหญ่สมัยก่อนไม่มีผิติด เพียนใด ๆ ยายและหลาน สามคนนั่งคุยกันและยายกำลังเล่าเรื่องอดีตให้ฟังพร้อมกับตำนานที่จะต้องฟังไว้เพื่อสืบทอดต่อ คุณยายได้เล่าว่าสมัยก่อนหลาย ๆ รุ่นบรรพบุรุษของเราย้ายถิ่นฐานมาอยู่ที่บริเวณแห่งนี้มีปลูกเรือนที่ หนึ่ง ถัดจากเรือนนี้ไปปัจจุบันได้รื้อถอนไปแล้วและเรือนที่ สอง ได้ปลูกตรงกันข้ามกับเรือนที่ หนึ่งก็ถูกข้าศึกเผาไปแล้ว เรือนที่ สามปัจจุบันนี้เป็นเรือนที่ไม่มีการรบราฆ่าฟันใด ๆ และรักษา กันได้จนถึงปัจจุบัน เขมรราช สงสัยก็แสดงว่าเรือนนี้มีอายุมากกว่าหลายร้อยปีสิครับคุณยาย

“ใช้แล้วสะอาดที่เห็นยังใหม่อยู่นี้ก็เพราะว่าซ่อมครั้ง
ใหญ่เมื่อ 50 ปีที่แล้วนั่นเอง”

เปลี่ยนไม้ใหม่ทั้งหมดอันไหนที่มันผุพังก็เปลี่ยนให้เป็นตัวไม้
ที่ไม้เนื้อแข็ง เขมไปหยิบที่ห้องพระมาให้ได้อีกายมีอะไรจะ
ให้และเขมก็มองไปที่ห้องพระและเดินไปที่ห้องพระ

คุณยายรับพานมาจากหลานชายมีทั้งพระเครื่องพระ
กริ่งและคุณยายก็หยิบตะกรุดอันสวยงามเสียมไว้ในกรอบ
อย่างดีซึ่งเป็นตะกรุดที่มีสร้อยพร้อมจะคล้องได้ทุกเมื่อคุณ
ยายนวล เป็นชื่อคุณยายที่เด็กเรียกกันมาตั้งแต่เด็ก ยายนวล

เองก็คือคนสืบทอดตระกูลมาทั้งบ้านและทรัพย์สินพร้อมของ
คลังต่าง ๆ และเลือกที่จะมอบใ้มือหลานแล้วบอกว่าลองสวม
ดูเขมราชฎยกมือไหว้แล้วเอาสร้อยครอบเข้าไปที่หัวแล้วก็เมาๆ
วางไว้ที่หน้าอกของตัวเองพอดีมันช่างพอดีกับลำคอและเข้า
กับบุคลิกของเขมราชฎเสียจริง

คุณยายยิ้มทั้งน้ำตาแล้วบอกว่ามันถึงเวลาที่ของสิ่งนี้
จะได้เจอกันอีกทีแล้วนะ

เขมราชฎไม่เข้าใจนั่งมองเห็นคุณยายน้าตาซึมแล้วถาม
ว่าคุณยายเป็นอะไรไม่สบายหรือเปล่าครับเปล่าแหงอกยาย
ปิติและปลื้มในสิ่งที่เห็นเหมือนในนี้ นิมิตความฝันที่บรรพบุรุษ
มาบอกว่า สอง สิ่งนี้จะได้พบกันในเร็ววันจะกอดอันที่สอง
ไม่ได้อยู่ที่ฝั่งประเทศไทยอยู่ที่ฝั่งประเทศกัมพูชา มันเป็น
ตะกรุดทำขึ้นมา สอง อันตะกรุดนาคและตะกรุดเงินอันที่เจ้า
แขวนอยู่เขาเรียกว่าตะกรุดนาคเป็นการผสมโลหะสองชนิด
และลงอาคมอักขระไว้อย่างแน่นหนาอักขระอาคมไม่เคยเสื่อม
คลายจน กว่าคนๆนั้นจะทำให้มันเสื่อมด้วยความตั้งใจเสื่อม

แต่ตะกรุดจะทรงพลังมากขึ้นถ้าหลุดออกจากคนที่ทำให้เสื่อม แล้วได้รับอาบแสงจันทร์วันจันทร์เต็มดวงตะกรุดจะส่องแสงเรืองรองขึ้นมาเองเจ้าไม่ต้องตกใจไปนะแสงมันจะรับดวงจันทร์และแสงตะกรุดจะส่องสว่างเป็นเหมือนไฟตะเกียงที่เดี่ยวเซียวอักขระได้เขียนอาคมไว้เพื่อเป็นเกราะป้องกันภัย ภูตผีปีศาจอันตรายจากสิ่งที่มองไม่เห็นรอบด้านคนที่คิดไม่ดีจะสามารถกลับมาช่วยเหลือเจ้าภูตผีที่คิดไม่ดีจะเข้ามาเป็นบริวารตะกรุดและให้ตะกรุดนั้นสามารถสั่งการได้คนที่จะถือพลังตะกรุดได้ดีจะต้องนั่งสมาธิและระลึกถึงพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์และถือศีลให้ครบแล้วเจ้าจะได้พลังนั้นกลับมา

เขมรารัฐหนึ่งฝั่งคุณใหญ่เล่าเหมือนนิทานในละครช่องช่องใหญ่ช่อง หนึ่งแล้วบอกว่าคุณยายมันเป็นจริงใช่หรือเปล่า เขมรารัฐถามแบบสงสัยแลบถึงเชื่อบ้างไม่เชื่อบ้าง เขมรารัฐก็หนึ่ง ฟินิจพิเคราะห์ตะกรุดที่แขวนอยู่ในคอ และก็เห็นแสงแวบแวว วาวที่สะท้อนจากดวงอาทิตย์เข้าตาตัวเองนิดหน่อยก็ชะงัก ผงะหน้าขึ้นมาไอ้โหนี่สะท้อนแสงขนาดนี้เลยเธอครับคุณ

ยาย

ยายเล่าต่อ

ตะกรุดอีกดอกที่ทำเป็นโลหะเงินเขาจะรับพลังจากแสงจันทร์เช่นกันและตะกรุดโลหะเงินมีอิทธิฤทธิ์พิเศษในช่วงกลางวันที่ได้รับแสงอาทิตย์ด้วยตะกรุดแสงอาทิตย์เมื่อมาเจอกับตะกรุดของเจ้าที่เป็นแสงจันทร์มันจะทรงพลังอนุภาพสูงยิ่งนักสามารถที่จะเดินทางไปมิติไหนก็ได้ในใจและจิตอธิษฐานเหมือนถอดจิตไปได้นั่นเองแต่ด้วยกายหยาบของมนุษย์จึงไม่สามารถนำร่างกายออกไปได้หากตะกรุด 2 อันนี้ไปตกอยู่ในมือของคนไม่ดีเขาจะส่งผลให้พวกเขา มีพลังที่จะเอาไปทำสำแดงฤทธิ์ชั่วได้ ถ้าหาก 2 ตัวนี้รวมกันเมื่อใครคนที่ถือครองจะมีพลังและวาสนาทรัพย์สินเงินทองและบริวารค่าไถ่ครอบครัวมั่งมีศรีสุข เพราะอักษระที่เห็นอยู่นี้เป็นการเขียนเพื่อค้าขายและเป็นเกราะเพชรคุ้มครอง ถ้าใครมีถือไว้ในยุคนี้หาเงินคล่องเหมือนบรรพบุรุษที่ค้าขายกับนครหลวงอย่างนครวัด ด้วยการขายเกลือและนำเกลือเข้าไปขายในนครวัดและ

เดินทางข้ามเทือกเขาและป่าดงดิบตามเส้นทางของพระเจ้า
แผ่นดินกรุงเขมรสมัยโบราณและขากลับก็ได้นำปลาจาก
ริมน้ำโขงมาขายในฝั่งสยามประเทศ

เขมรารู้ได้ฟังเช่นนั้นก็เริ่มสนุกและอยากจะฟังต่ออีก
คุณยายเริ่มมีอาการไอคอตแห้งนิดหน่อย

เขมรารู้เห็นอาการคุณยายเป็นอย่างนั้นจึงไปทำน้ำ
ซาร้อนมาให้คุณยายจิบแก้กระหาย

คุณยายจิบน้ำซาก่อนนะครับเตี้ยวคอตแห้ง เขมรอุยก
น้ำซาให้คุณยายคุณยายก็ดื่มแต่โดยดีเพราะว่าแรงเหล่าไม่จบ
เพ็งเริ่มต้น

คุณยายครับแล้วบรรพบุรุษเรามาจากไหนครับร่ำรวย
ไหมแล้วทำไมเราถึงมาอยู่ที่นี่และเราไม่ย้ายไปไหนและเรามี
เรือนไทยขนาดใหญ่ที่สุดในจังหวัดนี้นั้นหมายความว่าเราต้องมี
เงินมากสินะครับ

คุณยายอมยิ้มแล้วบอกเขมรรู้ว่า

“ใช่แล้ว”

ถ้าผมเห็นภาพวาดที่ผนังตรงเรือนยายจะเห็นว่า มี
ภาพบรรพบุรุษอยู่สองท่าน

ท่านทั้งสองเป็นเป็นทวดของทวดอีกทีหนึ่งซึ่งห่างจาก
เรามากเหลือเกินท่านได้รู้ขนาดว่าจะเกิดเหตุการณ์ไม่ดีต่อ
ลูกหลานจึงสั่งให้ลูกหลานปลูกเรือนในทิศ ทางและทำเลนี้เพื่อ
ป้องกันไม่ให้เกิดข้าศึกมาโจมตีและเก่งแรงแงตั้นกันทั้งสอง
คนได้รักกันและอยู่ด้วยกันจนแก่จนเฒ่าและตายบนแผ่นดิน
ไทยแต่ก็เชื่อมโยงกับตระกูลสอง ชันนี้ชันนี้เป็นชันเดียวที่ยัง
อยู่ในฝั่งแผ่นดินไทย เพราะอีกชันหนึ่งเป็นคุณพ่อของบรรพ
บุรุษเราถือครองเอาไว้ให้ลูกหลานฝั่งโน้นเป็นที่ประจักษ์ว่า
จะต้องตามหากันและกันในอนาคต

คนที่ถือครองก็สามารถที่จะบอกได้ว่าบรรพบุรุษฝั่ง
โน้นเขาต้องให้ทำกันอย่างไรเพื่อจะได้มาเจอกัน แต่ก็ผ่านมา
เป็นพันปียังไม่เห็นมีแว้วว่าจะมีคนฝั่งเราหรือคนฝั่งเขามา
เจอกันสักที

เขมรรู้นั่งฟังคุณยายเล่าประวัติของตระกูลทั้งสอง

อันอย่างสนุกและมีสิ่งที่เชื่อมโยงตะกรุดนี้โดยที่ในยุคนสมัย
ก่อนคนที่ครอบครองเป็นคนที่อยู่ในบริเวณการเดินทางทั้ง
สองประเทศนี้เอง

คุณยายเล่าเรื่องไป เรื่อย ๆ จน ภาพตัดมาถึงมือเย็น
เขมรรัฐจะขอคุณยายไปเตรียมอาหารให้คุณยายก่อนเพราะ
ว่ามันค่ำแล้ว ยายก็บอกว่าวันหน้าให้มาฟังเรื่องราวอีกเพราะ
มีอีก 2-3 เรื่องที่จะต้องรู้แต่ตะกรุดอันนี้เจ้าจงนำติดตัวไปทุกที่
สิ่งที่สำคัญอย่าด่าพ่อล้อแม่หรือทำให้เสียพลังตะกรุดจะมีพลัง
ช่วยเหลือเจ้าปลอดภัยทุกที่ไม่ว่าเจ้าจะเดินทางด้วยอะไรพลัง
ของเขาจะคุ้มครองเสมอ และเจ้าก็จะได้รับรู้ถึงพลังของมันทุก
ครั้งเมื่อมีพระจันทร์เต็มดวงนั่นเอง

เขมรรัฐก็พยักหน้าและฟังแล้วก็ขอตัวลงไปข้างล่าง

เขม:

เดี๋ยวผมเอาอาหารมาให้คุณยายนะครับเห็นแม่

เตรียมไว้แล้วแต่อย่าลงไปดูคุณแม่ก่อนว่าเสร็จหรือยัง น่าจะ
อุ่นให้ร้อนๆอยู่

เขมราชูว์วิ่งลงเรืออย่างรวดเร็วคุณยายก็นั่งรอเหมือนปกติ
ที่แม่ของเขมราชูว์ดูแลพ่อเขมราชูว์วิ่งลงไปข้างล่างไปถึงครัว
เห็นแม่กำลังจะเตรียมยกสำรับขึ้นมาเขมราชูว์ร้องบอกว่าแม่
เดี๋ยวผมยกเองครับแล้วเขมราชูว์ก็ไปยกสำรับอาหารที่
ปรุงไว้เรียบร้อยเป็นอาหารสำหรับคนสูงอายุส่วนมากก็จะไม่
เน้นรสชาติจัดมากนักแต่นำรับประทานมากแม่บอกว่าเดี๋ยว
แม่ยกน้ำขึ้นไป

เขมราชูว์เดินทำหน้าที่แม่ก่อนแล้วแม่ก็เดินตามหลัง
ขึ้นมาติด ๆ พอมาถึงตรงกลางโถงของเรือนไทยแม่ของเขมราชูว์
ก็เอ่ยขึ้นว่าเห็นคุณแม่คุยอะไรกับเขมมันตั้งนานสองนาน
แม่ก็ยิ้ม ๆ บอกว่า

ก็เรื่องตะกรุดบรรพบุรุษนั่นแหละแม่ให้มันเอาไปใส่
แล้วดูใส่แล้วก็เหมาะเจาะกับมันเสียจริงนะดูเหมือนจะชุด
เจอเจ้าของอย่างไรไม่รู้ แม่ของเขมราชูว์มองไปเห็นตะกรุดที่
กำลังส่องแสงเรืองรองขึ้นมาพอดีเหมือนกับตะกรุดส่ง
สัญญาณว่าได้เจอตัวจริงเสียแล้ว แม่ของเขมราชูว์ยิ้มแล้ว

บอกว่าอันนี้ยิ่งกว่ารางวัลที่ 1 และเขมแล้วแกจะโชคดีไปตลอดชีวิตมีแต่เรื่องดี ๆ เข้ามา พลังของตะกรุดนี้พ่อของแกยังไม่กล้าที่จะแขวนเลยคุณยายเคยลองให้แขวนปลอบขวัญลูกเขยแต่กลับฝันไม่ค่อยดีร้อน ๆ หนาว ๆ หนาว ๆ หนาว ๆ รู้สึกว่าเหมือนพลังของพ่อจะลองรับตะกรุดไม่ไหวเลยเอามาคืนให้คุณยาย

คุณยายก็เล่าต่อว่าพ่อของแกนะเขากินเหล้าเก่ง ตะกรุดไม่ชอบเขาเลยทำให้เจ็บป่วยแล้วก็เอามาคืนที่หิ้งพระ ตอนนีพ่อก็ก้อยู่ข้างล่างแขวนแต่พระอย่างเดียวสักพักพ่อของเขมราษฎรขึ้นมาสมทบเพื่อจะกินมือเย็นรวมกัน แล้วก็ทำท่าล้างไม้ล้างมือให้เรียบร้อย

พ่อก็กักขึ้นมาว่าคุณแม่ครับ คุณแม่ไม่กลัวว่า เจ้าเขม มันจะรักษาไม่ไหวหรือครับ เหมือนผมก็ยังรักษาไม่ไหวเลย

ยายนวล:

แม่ว่าก็ลองสักพักหนึ่งก่อนไหม

ลองให้เจ้าเขมมันใส่เดี๋ยวมันก็บอกเราเองแหละว่า

เป็นอย่างไร เขมราชูฟังไปชนลูกไป

เขม:

สรุปแล้วผมจะเป็นอะไรไปหรือเปล่าครับยาย

ยายนวล:

เขมราชูยายบอกแล้วไงตะกรุดเลือกเจ้านายถ้า

เขมสวมแล้วเป็นอะไรไปมันเป็นไปตั้งนานแล้วเพราะว่าบาง

คนพอใหญ่ให้สวมก็ร้อนถอดออกยังป็นเป็นไฟทันทีก็มี

แต่ดูเขมสิ ตะกรุดส่องแสงขึ้นมาได้ทันทีด้วยหมายถึงว่าเขา

ยอมรับเขมแล้วมันเป็นส่วนหนึ่งของเขมจงใช้พลังของเขาทำ

ความดีช่วยเหลือคนดูแลคน นั่นคือหน้าที่ ที่เขมจะได้พลังจาก

เขา นะ

เขมราชูฟังไปก็ยังไม่เข้าใจเพราะว่าไม่เคยรู้เรื่องนี้มา

ก่อนแต่พ่อของเขมราชูก็แอบมองที่คอของลูกชายและเห็น

แสงของตะกรุดส่องขึ้นจริงๆทำให้เขาชะงักและตกใจซึ่งไม่

เคยเห็นปรากฏการณ์นี้กับใครมาก่อน แล้วบอกลูกชายตัวเอง

ว่า

พ่อว่าคงจะจริงอย่างที่คุณยายว่านะเพราะสิ่งที่พ่อ
สัมผัสมาแต่ละครั้งมันมีแต่เรื่องหนัก ๆ ทั้งนี้ถ้าเขาไม่รับเรา
เขาก็จะไม่รับเราเลย และเขาจะพยายามผลักเราออก แต่ดูสิ
เขมสิไม่เป็นอะไรเลยแถมยังส่องแสงเรื่องเราเหมือนผิวหนัง
รองรับรับตะกรุดอย่างไรได้อย่างหนึ่งเสียแล้ว

เขมราชูได้ฟังจากพ่อและยายเช่นนั้นก็สบายใจใน
ระดับหนึ่งทั้งครอบครัวพร้อมหน้าตากันทานข้าวพร้อมกัน
และสิ่งที่สำคัญวันพรุ่งนี้เขมราชูต้องเดินทางเข้ามหาวิทยาลัย
เพื่อไปรายงานตัวการเปิดเทอมสุดท้ายของการศึกษาและ
เรียนจบในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สาขาประวัติศาสตร์และ
การก่อสร้างสถาปัตยกรรมโบราณ

เขมราชูยังสงสัยในกลุ่มของหมู่เรือนไทยถัดไปก็เป็น
บ้านและถัดออกมาก็เป็นบ้านคุณน้าเป็นน้องของแม่อีกทีหนึ่ง
ซึ่งก็เป็นเรือนไทยอายุประมาณเท่ากันเช่นกันแต่หลังเล็กกว่า
อยู่กันอยู่ 5 คนในเรือนนั้นและมีลูกพี่ลูกน้องที่โตมาไล่เรียงกัน
กับเขมราชูที่เคยวิ่งเล่นกันได้ถุนบ้านนี้มาก่อน

เขมราก็ยังสงสัยว่าทำไมบ้านเรือนไทยทั้งสอง หลัง
นี้ยังผ่านร้อนผ่านหนาวโดยที่ไม่พังชำรุดใดๆแต่คุณยายก็
บอกไปแล้วว่า

มีการซ่อมครั้งใหญ่เมื่อ 50 ปีที่แล้ว แต่สภาพคำว่า 50
ปีที่แล้วกับปัจจุบันด้วยทางโครงสร้างไม้และทางสถาปัตยกรรม
กรรมมันน่าจะมีส่วนที่ต้องซ่อมแซมหนักกว่านี้

ด้วยเวทมนต์ที่อักษระของตะกรุดที่อยู่ข้างในตะกรุด
คุ้มครองพื้นที่แห่งนี้เป็นอักษระลงไว้ตั้งแต่ยุคเขมรโบราณจึง
ทำให้สภาพแถวนี้ดูใหม่และมีราศีเสมอ แยกไปใครมาทั้งถึง
น้ำถึงเรือทางบกมองเห็นเรือนหมู่เหล่านี้ก็มีแต่ความชื่นชม
ปิติเพราะมันเหมือนนางรัศมีที่สวยงามแผ่เมตตาอยู่เสมอนั้น
เอง ทั้งนี้ทั้งนั้นเขมรจะต้องเดินทางเข้ากรุงเทพฯจากจังหวัด
ตราดอีกหลายชั่วโมงแต่เขาก็มองจะไปถามคุณหน้าว่าพอรู้เรื่อง
บรรพบุรุษหรือสิ่งที่ปลูกสร้างอยู่นี้หรือไม่

ยังไม่ทันลงเรือนใหญ่ก็มีลูกพี่ลูกน้องวิ่งเข้ามาหาพี่
เขมและคุณหน้าเดินตามมาพอดี

อ้าวหน้าอรมาพอดีผมกำลังจะไปหาและจะไปลาพรุ้งนี้
เข้าผมจะไปแต่เข้า

หน้าอร:

ไม่เป็นไรหน้ารู้ก็เลยเดินมาจากเรือนมาดูคุณแม่ด้วยว่า
เป็นอย่างไร แล้วนะผู้ชายละครับไม่มาด้วยหรือ

หน้าเขาติดราชการอยู่ที่จังหวัดชลบุรีไม่ได้เข้ามา
หรือก็มีแต่ห้อง ๆ ที่วิ่งเล่นอยู่ตรงนี้แหละ พี่เขมพี่เขมน้อง
ชมพู่สะกิดพี่เขมเขวนอะไรลูกพี่ลูกน้องเป็นผู้หญิงสวยหน้าตา
น่ารักเพราะว่ามีเชื้อสายเขมรเข้ามาปะปนทำให้รูปร่างหน้าตา
กำลังโตเป็นสาวที่สวยงามเหมือนจะเป็นนางรำได้ในวรรณคดี
ชมพู่ถามเขมแล้วเห็นว่าสิ่งที่เขวนอยู่มันเป็นสิ่งที่น่าเกรงขาม
และทำให้พี่ชายของตัวเองดูเท่แบบคนมีพลังเหมือน
ซูเปอร์ฮีโร่

หน้าสาวที่เป็นน้องสาวแท้ๆของแม่ก็เหลือบตามองไป
ตามทีลูกสาวตัวเองก็กำลังมองตาม

แล้วก็ตกใจหันไปมองพี่สาวและคุณยาย

ตายแล้วพี่วลีคุณแม่แน่ใจใช่ไหมว่าเขมมันเอาอยู่แล้ว
บอกหลานหรือยังว่าต้องรักษาเขาอย่างไร

สองเขยที่เข้ามาในเรือนก็ยังไม่มี่ปัญญาแหวนเลยนะ
คะคุณแม่

วลีพี่สาวของอรอนงค์ ได้กล่าวขึ้น

“คุณแม่เขาเล่าให้ฟังเป็นเรื่องจากใหญ่โตรอบหนึ่งแล้ว”

ตั้งแต่หัวค่ำก่อนทานข้าว ว่าแต่เธอทานอะไรมาหรือยังกับลูก

ถ้ายังไม่ทานสำหรับอะยังไม่ได้เก็บลงไปมียู่บางรายการ

อาหารก็ไม่ได้แตะเลยนะเพราะคุณแม่ทานน้อย

อรอนงค์:

เรียบริ่อยแล้วคะพี่วลีถึงเดินมาเที่ยวเล่นที่บ้านคุณ

ยายนี้ไถยายชมพูนั่นจะมาหาพี่เขมมันก็เลยวิ่งโล่มาเลยไม่ดูเลย

ว่าทางมันมีตั่วแล้ว แต่ดีนะเปิดไฟทั้งสองเรือนทำให้มองเห็น

ถนนหนทางปกติไม่ได้มีตั่วอะไรเช่นนั้น และคืนนี้ก็พระจันทร์

เต็มดวงด้วยสีเดือนหงายมาเขียวสว่างโล่เลย

วลีได้ยินขาดกใจขึ้นมากุณยายมองหน้าวลีลูกสาว

และอรอนงค์ทั้งคู่ก็มองหน้ากลับเพราะชะงักลืมไปว่า
วันนี้วันพระจันทร์เต็มดวงแล้วตะกรุดละ

พอสิ้นแสงพอสิ้นเสียงของอรอนงค์ทุกคนต่างเงิบ
และนั่งเห็นเจ้าชมพูนั่งเล่นอยู่กับเจ้าเขมสองคนพี่น้องและ
แล้วแสงจันทร์ที่กำลังเข้มข้นได้ส่องลงมาบนพื้นโลกเรื่อย ๆ
แต่ ก็ไม่เห็นมีอะไรเกิดขึ้นทุกคนก็ได้หันหน้ากลับมากล้องและคุย
กันต่อเพราะมันยังหวั่นไหวค้างอยู่แสงดวงพระจันทร์ยังไม่ส่งเต็มที
เพราะมีเมฆบังอยู่ด้วยจริงไม่ได้ลงมากกระทบอะไรกับตะกรุดที่
เจ้าเขมแขวนอยู่ เวลาว่างเลยมา สามทุ่มทุกอย่างยังดูปกติแต่
มีลมพัดบาง ๆ เหมือนบรรยากาศตอนเย็นก่อนเข้านอนทั่ว ๆ ไป
ของทุกวันที่ทำให้บ้านทรงไทยทั้ง สองหลังนอนสบายโดยไม่
ต้องติดแอร์ใดๆเหมือนคนในเมืองทั่วไป

กลิ่นดอกไม้กลางคืนหอมโชยออกมาทำให้ทั้งหมดได้
กลิ่นแต่คุณยายเริ่มเอะใจว่ากลิ่นนี้ไม่ได้กลิ่นมาเกือบครึ่งชีวิต
เขาแล้วจึงหันหน้าไปมองลูกสาวทั้งสองแล้วพูดขึ้นมาว่าดอก
ราตรี ทั้งสามคนชะงักและมองหน้าพูดพร้อมกันอีกที ดอก

ราตรีใช้ไหมคะคุณแม่

แม่: ใช้แล้ววาลี

แม่ไม่เคยได้กลิ่นนี้มาตั้งแต่แม่เป็นสาวจนถึงปัจจุบัน
นี่แม่อายุ 80 กว่าแล้วนะตอนนี้กลิ่นนี้มันช่างแรงขึ้นเหลือเกิน

และก้อนเมฆที่บางพระจันทร์ก็เริ่มเคลือบตัวออก

เพราะมีลมพัดก้อนเมฆและทำให้พระจันทร์ขึ้นอยู่เหนือบ้าน

หลังนั้นเหมือนพระจันทร์ดวงกลมใหญ่เข้าไปใกล้บ้านหลังนั้น

อย่างมากด้วยแรงดึงดูดของอำนาจพระจันทร์

นั่นเองและแล้วแสงสว่างของพระจันทร์เต็มดวงส่องเข้า

กระทบตะกรุดทันทีและตะกรุดได้รับแสงจันทร์เป็นครั้งแรก

บนผิวหนังมนุษย์ยังเขมราฐไธของพลังงานของมนุษย์บวกกับ

ไธของพลังจักรเขมรโบราณและพลังแสงจันทร์ทำให้ตะกรุด

ส่องแสงสว่างขึ้นมาจำทำให้แสงนั้นครอบคลุมไปทั้งร่างของ

เขมราฐชมพูตกใจร้องกรี๊ดวิ่งออกมาไกลจากเขมราฐและวิ่งมา

หาแม่ ลูกสาวร้องดังออกมา

ชมพู: แม่ๆพี่เขมเป็นอะไรไม่รู้แสงเต็มตัวเลย

วิ่งออกมาอย่างรวดเร็วและมานั่งอยู่ตรงชั้นรวมกัน
ทั้งหมดทุกคนเห็นแสงนั้นกำลังครอบตัวอยู่และบอกว่าเขม
เป็นอะไรหรือเปล่า

เขมหันมาแล้วยิ้ม ๆ

เขม:เป็นอะไรกันครับผมไม่เห็นมีอะไร แต่สิ่งที่ทุกคน
เห็นคือแสงอร่าเป็นแสงรอบตัวของเขมราวมันส่องออกมา
จากตะกรุดและแสงจันทร์พักใหญ่มันหายวาบเข้าไปในตัวของ
เขมทันทีและเขมรู้สึกทันทีว่ามันมีพลังงานร้อนเข้าไปในตัวจึง
มองแขนขาตัวเองแล้วรูปดูเหมือนมีพลังอะไรบางอย่างทำให้
ตัวเองมีพลังงานที่อีกheimและสามารถที่จะได้ยินรับรู้โสต
ประสาทต่างๆออกไปหลายกิโลทั้งเสียงรถยนต์เสียงคนพูด
บ้านตรงกันข้ามฝั่งแม่น้ำทะลุไปถึงปาล์มเข้าไปในฝั่งเขมได้
ยินเสียงเพลงเขมรเล่นโบราณแล้วกลับเข้ามาในนัยน์ตา
ตัวเอง และก็สะดุ้งขึ้นมาพร้อมกับตกใจเหงื่อแตกพลั้พร้อม
กับตกใจและวิ่งเข้ามาที่ลานกลางบ้าน

คุณยายผมเห็นผมได้ยินผมสัมผัสอะไรบางอย่าง

ทุกคนจذจ่อแล้วบอกว่ามีอะไรเล่ามาซิ ผมได้ยินผมเห็นผมได้ยินเสียงจากระยะไกลๆผมเห็น เห็นอะไรบางอย่าง เป็นเหมือนโบราณดนตรีโบราณและได้ยินเสียงคนพูดคุยกัน แต่มันอยู่ฝั่งตรงข้ามปากแม่น้ำฝั่งนั้นน่าจะหลยกิโลอยู่ทำไม
ได้ยินชัดจัง

และผมรู้สึกเหมือนมีพลังวังในตัวมันเหมือนร้อนๆหนาวๆแต่อบอุ่นมันเหมือนมีอะไรครอบร่างกายเหมือนเสื้อเกราะแต่ไม่ร้อนผมจับดูผิวหนังก็ไม่มีอะไร ทุกคนต่างอมยิ้มและบอกว่า

คุณแม่คะนี่สินะที่เขาเรียกว่าอนุภาพตะกุดแสงจันทร์ที่พวกเราไม่เคยได้สัมผัสมันมาชั่วลูกชั่วหลาน แต่ในที่สุดเขมรฐุเป็นคนที่ได้รับพลังงานนั้นจริงๆสนใจคุณยายแล้วละ

เขมรฐุเพราะสิ่งที่เขมรฐุพูดมานั้นมันคืออาการเดียวกันกับพลังงานที่ทุกคนเฝ้ารอและอยากได้มันแต่ไม่มีใครทำได้เพราะว่า ส่วนใหญ่แล้วจะถูกตะกุดเป็นคนเลือกที่จะให้

พลังนั้น

วลีพูดกับลูกชายทันทีว่า

“เขมต้องรักษาและนั่งสมาธิเพื่อจะเพิ่มพลังงานนะลูก”

และเขมก็ยืนขึ้นด้วยพลังที่มีจากพระจันทร์และ

ตะกรุดตัวรูปร่างที่สูง 175 เซนติเมตรและและเป็นผู้ชายสม

ส่วนทำให้ดูมีเสน่ห์และมีพลังเหมือนนักรบโบราณในอดีต

ทีเดียว

เขมราชูได้รับรู้ถึงพลังแห่งดวงจันทร์โดยการเดินออก

มาจากชายคาและแสงนั้นเข้ามาที่ตัวอีกทีแสงแห่งดวงจันทร์

เมื่อได้กระทบกับตะกรุดอีกครั้งคราวนี้ส่องแสงมากกว่าเดิม

ทำให้เขมยืนนิ่งๆแล้วหลับตาเพื่อจะรับพลังแต่การหลับ ตา

ของเขมนั้นทำให้เขมได้รับรู้ถึงอดีตที่เป็นภาพในหัวและกำลัง

อยู่ในสมัยเขมรโบราณได้เห็นภาพคนกำลังก่อสร้างปราสาท

หินและได้เห็นภาพของนางอัปสรกำลังรำและเห็นภาพ สระ

น้ำขนาดใหญ่ที่มีเรือพายและมีสีทองอร่ามเป็นเครื่องประดับ

เหมือนทรงเครื่องพระเจ้าแผ่นดินและเรือในทะเลสาบอันกว้าง

ใหญ่ และเขมราก็เหวี่ยงท่อมตัวเพราะว่าพลังที่เห็นกับพลังร่างกายยังไม่เข้ากันมากเท่าไร เขายังควบคุมพลังของตะกรุดได้ยังไม่มากเพราะว่าพลังของตะกรุดมันเป็น สอง เท่าในวันพระจันทร์เต็มดวงนั่นเองแต่ถือว่าเก่งมากเพราะว่าโดยปกติแล้วไม่มีใครแขวนในวันพระจันทร์เต็มดวงได้ส่วนใหญ่จะถอดไว้ที่หิ้งพระให้เขาส่องแสงด้วยตัวเขาเองเป็นระยะเวลาหลายชั่วโมงแล้ว

แต่เขมรารู้ใส่ได้และยืนรับพลังได้เต็มที่แต่สิ่งที่

เขมรารู้มีเหวี่ยงแตกท่อมตัวนั้นไม่ใช่แค่พลังของตะกรุดและแสงจันทร์ที่ขับส่องเข้ามาในตัวของเขาแต่กลับเป็นสิ่งที่เขาเห็นและตื่นเต้นตื่นตาตื่นใจในจิตที่มองเห็นอาณาจักรโบราณที่เขียนไว้ใน ประวัติศาสตร์ต่างๆ แต่เขาเหมือนเห็นมันกับตาที่เขาเรียนมาทั้งหมดยิ่งทำให้เขาเข้าใจและถ่องแท้มากขึ้นและเห็นภาพวาดต่างๆ ในหนังสือประจวบกับของจริงที่เขาเห็นในนิมิตนี้มันช่างงดงามกว่า สองเท่าของการวาดภาพและจินตนาการของคนในปัจจุบันเพราะงานศิลปะดั้งเดิมนั้นมัน

ถูกทำให้เกิดขึ้นด้วยการแกะสลักทีละชิ้นอย่างละเอียดอ่อน
นั่นเอง และเขมราฐได้ยินเสียงแว่วเหมือนเสียงเรียกชื่อตัวเอง
ว่า

“เขม เขม”

เขมก็สะดุ้งหลับจากหลับตาก็ลืมตาขึ้นมา นั่นคือเสียง
ของแม่ได้เรียกเขานั้นเอง

แม่:

เป็นอะไรลูก ยืนตั้งนานแม่เรียกไม่เห็นรู้สึก ตัวเลย
เป็นอะไรหรือเปล่า แม่ของเขมถามด้วยความเป็นห่วงและก็
มองอาการไม่เหมือทั่วขนาดนี้ไปนั่งพักก่อนไหมแล้วค่อย
ฝึกจิตและตั้งจิตอธิษฐานให้แข็งแรงกว่านี้อย่าเพิ่งหักโหม
เพราะว่าเราเพิ่งได้รับพลังจากตะกรุดใหม่ๆนะ

แม่บอกด้วยความห่วงใยเพราะว่าเคยเห็นสามีของ
ตัวเองได้ถูกกระเด็นออกจากตะกรุดไปคนละทิศละทางมา
ก่อนในวันพระจันทร์เต็มดวงนั่นเอง ทุกคนต่างมองหน้ากัน
และก็เริ่มที่จะขอตัวแยกย้ายเข้าที่พัก

อรอนงค์พาลูกสาวขอลับเข้าบ้านก่อนนะคะคุณแม่
พี่วลีพรุ่งนี้เดี๋ยวค่อยมาเจอกันใหม่ นะคะ

วลีก็พูดว่า

อรอนงค์พาหลานไปพักก่อนเถอะเดี๋ยวพี่คุยกับ

เขมรรฐสักรู้ก่อน

คุณยายเข้าพักผ่อนก่อนไหมคะเสียงวลีบอกแม่ตัวเอง
เอง แต่คุณยายสาวित्र เป็นยายของยายนวลได้บอกเล่าสืบ
ต่อมารุ่นต่อรุ่น และตกมาถึงยายนวลเป็นคุณยายนวลนี่เอง

ที่รักษาตะกรุดบรรพบุรุษไว้ให้กับบุคคลที่ถูกต้องได้
อมยิ้มและมีความสุขอย่างมากเพราะรู้แล้วว่าเขมรรฐคือ
เจ้าของที่มาเอาคืนนั่นเอง และก็เดินเข้าห้องนอนตัวเอง

วลีประคองแม่เดินเข้าไปอย่างช้าๆ ส่วนสามีมองวลีก็
เดินมาดูลูกชายใกล้ๆ และก็พาลูกมานั่งที่ซานชายคาของหลัง
คาศาลากลางเรือนและบอกว่า

แม่ของเขม:

พรุ่งนี้ต้องกลับมหาวิทยาลัยไม่ใช่เหรอเขมรักษาเนื้อ

รักษาตัวตัวเองให้ดีนะลูกปีสุดท้ายแล้วแล้วเราก็เบญจเพสด้วยไม่ยากให้เกิดเรื่องไม่ตืออย่างไรก็ตามมีตะกรุดโบราณช่วยรักษาคุ้มครองก็อย่าประมาท และตั้งใจเรียนให้จบเขมจะทำงานที่กรุงเทพฯหรือจะกลับบ้านก็ยอมได้พ่อไม่ได้บังคับแต่ถ้าหากมีเรื่องอะไรที่ไม่ชอบมาพากลไม่ว่าจะเป็นตะกรุดหรือสิ่งที่ตัดสินใจไม่ได้ให้กลับมาที่บ้านเราเริ่มต้นที่นี้แล้วเขมก็จะเข้าใจวิถีชีวิตเองว่าต้องเริ่มจากอะไร

เขมราฐมองหน้าพ่อเหมือนมองครั้งสุดท้ายอย่างชัดเจนก่อนที่จะขอลาไปเรียนให้จบและต้องไปทัศนศึกษาทำ Thesis ครั้งสุดท้ายก่อนจบและได้มองหน้าพ่อตัวเองแล้วบอกว่าผมจะขอคิดก่อนนะครับว่าผมจะเริ่มต้นจากไหน และสิ่งที่เขมราฐต้องการมากที่สุดก็คือใบปริญญามาให้พ่อก่อนนั่นเอง

พ่อลูกคุยกันพักหนึ่งแม่ก็มานั่งสมทบเนื่องจากว่าพาคุณยายเข้านอนเรียบร้อยแล้วแม่ก็ยื่นซองบางอย่างให้ สองอันนี้เป็นยันต์ป้องกันตัวจากคุณยายที่เขาฝากมาให้เอาไว้ช้ยามคับขัน พกติดใส่กระเป๋าตั้งค์ไว้ลูกจะได้เป็นยันต์ป้องกัน

ตัวเอง เขมรจรรู้รับมาแต่โดยดีแต่เป็นยันต์ที่ผ้าผืนสีแดงสี
เหลืองเล็ก ๆ อักษรเขมรโบราณเต็มไปหมดแต่ว่าถูกเคลือบ
อยู่ในแผ่นใสเคลือบเป็นชั้นขนาดพกพาแต่อักษรเหมือนตัว
ย่อเล็ก ๆ เต็มไปหมดตัวนี้เป็นยันต์คุ้มครองนะคุณยายเขา
ชอบทำแจกคนแถวนี้ชอบมาเอาของแกไปพบเสมอแหละอัน
นี้เขาทำไว้ให้เขมโดยเฉพาเลยมืออยู่อันเดียวด้วยอย่างอื่นมัน
จะผืนใหญ่แต่อันนี้แยกบอกว่าเขม ต้องใช้งานในอนาคต

เขมกับแม่ก็ฟังแล้วก็พยายามคบคิดว่าน่าจะเป็นเรื่อง
ที่จะอนาคตในปัจจุบันแต่ความหมายของยายยายรู้ว่าเขมต้อง
กลับไปในอดีตบางช่วงซึ่งเห็นในนิมิตและการนั่งสมาธิของ
คุณยายนั่นเอง

และแล้วทั้งสามคนก็แยกย้ายเข้าห้องนอนของตัวเอง
พ่อแม่ก็แยกย้ายเข้าห้องนอนอีกปีกทางด้านซ้ายถัดจากคุณ
ยายส่วนเขมรจรรู้ก็เดินตรงข้ามกับลานกลางบ้านเป็นห้องฟรี
ขนาดเล็กเป็นส่วนตัวและเปิดประตูเข้าไปก็มีที่นอนหอมอนมุ้ง
ที่เตรียมไว้อย่างดีเหมือนกับว่าเป็นบ้านตากอากาศทีเดียว

เพราะเขาก็โตจากที่นี่ตั้งแต่เด็กแต่ช่วงปิดเทอมก็มาอยู่เป็นเดือนที่ห้องนี้

เขมรรารู้ได้ยอดเสื่อนอนเนื่องจากว่าอากาศก็ไม่ได้หนาวมากนักและไม่ค่อยมีลมพัดอบอ้าวและยังมีตะกรุดแขวนไว้ที่คอและก็ขึ้นไปนอนที่เตียงเปิดหน้าต่าง และมองออกไปนอกหน้าต่างเห็นพระจันทร์ยังเต็มดวงส่องแสงอยู่แต่ตัวเองก็เผลอหลับไปทันใดนั้นพระจันทร์และตะกรุดก็ยังส่องแสงอยู่นั่นเองสว่างวาบขึ้นอีกรอบหนึ่ง คราวนี้เขมรรู้ก็ถูกพลังงานของตะกรุดดึงเข้าไปสู่อันที่ว่างในห้วงฝันเหมือนสมจริงสมจังทุกประการ

เขมรรู้ฝันว่าตัวเองอยู่ในขบวนของการขนของบางอย่างที่กำลังจะถึงเมืองขนาดใหญ่อีกเมืองหนึ่งซึ่งไม่รู้ว่าเป็นเมืองอะไรและภาพก็ตัดมาอยู่ที่ถนนทอดยาวสายยาวที่มีลานหินเรียงเป็นระเบียบสุดลูกหูลูกตาและก็มีควันหมอกควันเต็มไปหมดเหมือนเริ่มหลงทาง

เขมรรู้ก็เริ่มมองที่ตัวเองแสงของตัวเองเริ่มผ่องขึ้นผิวพรรณเริ่มชัดขึ้นแสงจากตะกรุดได้ส่องออกมาทำให้มอง

เห็นเหมือนตะเกียงที่มองเห็นถนนหนทางโดยรอบเหมือน
กลางวันนั่นเอง

คราวนี้เขมราชูตกใจเพราะว่าเห็นคนตั้งแต่ไกลๆแต่
พยายามเดินเข้าไปที่ไรก็ไม่ถึงเขาสักทีและหยุดดูตัวเองว่าอยู่
ตรงไหนมองไปข้างหลังก็เห็นแต่ถนนยาวสุดลูกหูลูกตามอง
ไปข้างหน้าก็เห็นถนนเส้นเดียวกันที่ยาวทอดยาวไปตาม
เส้นทางเหมือนกันแต่ไม่เห็นจุดหมายปลายทางใดๆ

และแล้วเขมราชูก็ตกใจในเครื่องแต่งตัวของตัวเองซึ่ง
ไม่ได้ใส่เสื้อแต่เป็นสังวาลย์และชุดโจงกระเบนของตัวเอง
นั่นเอง และแล้วก็มีกระบวนเกวียนได้เคลื่อนพลัดผ่านตัวเอง
ออกมา

เขมราชูได้มองเห็นหน้าผู้หญิงสวยคนหนึ่งที่นั่งอยู่ใน
เกวียนคันนั้น หน้าตาคล้ายคล้ายคลาเหมือนเคยเห็นที่ไหน
และหน้าตาสวยผอมยาวนั่งอยู่ที่เกวียนเป็นขบวนขับผ่านไป
โดยที่เขาพยายามจะวิ่งตามแต่ตามไม่ทันผู้หญิงคนนั้นช่าง
สวยจับใจเขาเหลือเกินเหมือนเคยคุ้นเคยกันมาก่อนแต่ไม่รู้ว่าเป็น

เขาเจตที่ไหน เขารู้ว่าใจของเขาเห็นผู้หญิงคนนั้นแล้วรู้สึกถูก
ชะตาอย่างมากถ้าอยากรู้จักเหมือนว่ามีแรงดึงดูดจะต้องให้
เขาวิ่งตามเกวียนคันนั้นไป แต่แล้วในความฝันก็ทำให้เขาวิ่ง
ไปตกลงไปในหลุมขนาดใหญ่ที่เป็นพื้นของถนนที่ไม่สร้างไม่
เสร็จลงไปไหนโหล่เขาจนเขาต้องสะดุ้งตื่นขึ้นมา

เขมราฐใส่ตะกรุดแล้วนอนฝันเขาก็ตกใจแต่ว่าเขา
ไม่ได้กลัวใดๆเขาสงสัยว่าผู้หญิงคนนั้นคือใคร สุดท้ายเขาก็
ลุกขึ้นแล้วเดินไปที่หน้าต่างเห็นแสงจันทร์ยังสอดส่องทั้งคืน
อยู่ แล้วก็ยกมือพนมตั้งจิตอธิษฐานหากว่าตะกรุดนี้ที่ข้าพเจ้า
ใส่มีพลังจากดวงจันทร์ที่ข้าพระเจ้าเห็นจริงขอให้ข้าพเจ้าจง
รับรู้ถึงพลังอันและสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันนี้ด้วยเถิด

ทันใดนั้นพลังของตะกรุดก็ส่งแสงขึ้นในขณะที่ยัง
พนมมือและหลับตาส่องสว่างจ้าไปทั้งพื้นที่ท้องฟ้าทำให้มอง
เห็นถนนหนทางชัดเจนเพราะว่าแสงสว่างจ้าเหมือนตอน
กลางวันนั่นเองและแล้วสิ่งที่คาดไม่ถึงคือสรรพสิ่งที่เป็นบรรพ
บุรุษด้วยดวงวิญญาณที่รับรู้ เป็นดวงวิญญาณของบรรพบุรุษ

ที่พยายามใช้ตะกรุดนี้มานานแต่ไม่ประสบความสำเร็จได้
ออกมาชื่นชมบารมีตะกรุดและชื่นชมหลานคนนี้อย่างมาก
เพราะว่าหลานคนนี้เป็นเหมือนเจ้าของตั้งแต่ต้นกำเนิดอย่าง
ไรอย่างนั้น หลานคนนี้ได้หลับตาและแผ่รังสีของตัวเองออก
เหมือนกับแผ่เมตตาขนาดใหญ่ทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดมี
ความสุขและรับรู้ถึงพลังบางดวงวิญญาณได้สลายออกไปเพื่อ
กลับไปเกิดใหม่เหมือนหลุดพ้นจากอำนาจตะกรุดด้วยนั่นเอง
และมีดวงวิญญาณ หนึ่งคู่เป็นคนที่ดูแลลูกหลานมาตลอด
ได้รับพลังนี้จากเขมรราชด้วย ทำให้เข้ามาใกล้ตัวเรามากขึ้น
และได้สัมผัสกับพลังอันอบอุ่นของตะกรุดทำให้ตะกรุดมีพลัง
มากขึ้นมากขึ้นและเขมรราชยังไม่ลืมตาขึ้นมาใดๆเพราะ ว่าขอ
ตั้งติดต่อกันเวลานี้ขอให้ข้าพเจ้าจงมีพลังอันสูงสุดเพื่อให้
ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่ดีและถูกต้องในอนาคตจากแรงอธิษฐานนี้
ขอให้ดวงวิญญาณพระบุรุษของข้าพเจ้าจงหลุดพ้นและพบแต่
สิ่งที่มีความสุขไม่ว่าจะเป็นชาติไหนไทยก็ตาม

พอสิ้นเสียงของอธิษฐานจากชายหนุ่มสง่างามคนนี้

ทำให้ทุกดวงวิญญาณได้หลุดพ้นและบางดวงวิญญาณก็เป็น
ผู้ติดตามเพื่อปกป้องรักษาตระกูลนี้ต่อไปอย่างทรงพลังด้วย
นั่นเอง ทั้งหมดมายืนติดกับเจ้าของที่มารับคืนเอาตะกรุด

เขมรารู้ได้ลึ้มตาขึ้นและต้องตกใจอย่างมากเพราะ
เห็นคนจำนวนมากนอกลานบ้านตัวเอง แต่ไม่ใช่สิ่งหน้า
กลัว บ้างคน เห็นใส่ชุดต่างยุคต่างสมัย และบางคนถอดเสื้อ
ชุด โจงกระเบนและยืมให้แบบมีความสุข อย่างมาก และเริ่ม
เลื่อนหายไป เขม ก็วิ่งกลับมาที่เตียงตัวเองแล้วห่มผ้า นอน
คลุมโปงอีกครั้งก่อนหลับสนิท แต่เพราะพลังงานของตะกรุด
ที่เขาร่างแบบเหน้อย เพลี้ย เลยหลับแบบลึ้มไปว่ากำลังกลัวผี
ไปเลย และตื่นขึ้นมาอีกทีในรุ่งเช้าพร้อมเตรียมตัวกลับมา
เรียนหนังสือในกรุงเทพ

ตอนที่ 2

กลับกรุงเทพมหานครเพื่อเข้ามาเรียนภาค

เรียนสุดท้าย

